

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 7 ได้เปิดโอกาสให้มีการจัดหลักสูตรที่เน้นให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมเอกลักษณ์ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น จึงเป็นโอกาสให้โรงเรียนสร้างหลักสูตรที่ทำให้ผู้เรียนเกิดสำนึก รักผูกพันและภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตนเอง ซึ่งวิธีการพัฒนาหลักสูตรสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นสามารถทำได้ 2 รูปแบบ คือการปรับหลักสูตรระดับชาติให้เข้ากับหลักสูตรท้องถิ่นและการปรับเนื้อหาสาระของหลักสูตรระดับท้องถิ่นขึ้นมาเสริมหลักสูตรแกนกลาง (สังต์ อุทรานันท์, 2532, หน้า 36-38)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรีเขต 2 ได้มีนโยบายที่ตอบสนองของพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 มาตรา 37 คือให้สถานศึกษาจัดทำหลักสูตรที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการของชุมชน สังคมในท้องถิ่น ตลอดจนเรียนรู้เรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่นของตนมากขึ้น มีความรัก ความผูกพันและภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตนเอง จึงได้กำหนดกรอบสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เพื่อเป็นแนวทางให้สถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาได้ดำเนินการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับท้องถิ่นของตน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรีเขต 2 , กรอบสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น , 2549 หน้า ก)

กำแพงเมืองคูทอง เป็นศิลปวัตถุที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของท้องถิ่นคูทองที่มีมานานตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ โดยมีข้อสันนิษฐานของนักโบราณคดีว่า กำปัดที่ถูกค้นพบของ เมืองคูทองน่าจะมีแหล่งที่มาจากประเทศอินเดีย โดยใช้เป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนสินค้าในดินแดนสุวรรณภูมิเดิม เมืองคูทองในยุคนั้นเป็นศูนย์กลางของการค้าขาย จึงพบกำปัดเป็นจำนวนมากกว่าที่อื่นๆ โดยการค้นพบส่วนใหญ่ได้มาจากการค้นพบตามธรรมชาติโดยบังเอิญพบทั่วไป เพราะความที่เป็นแหล่งที่มีกำปัดมาแต่โบราณ ชาวคูทองจึงมีความผูกพันกับกำปัดนับตั้งแต่ใช้เป็นเครื่องประดับ เครื่องรางของขลังที่ใช้ป้องกันภัย ใช้แลกเปลี่ยนสินค้า ใช้เป็นของขวัญของกำนัลซึ่งกันและกัน ต่อมาภายหลังกรมศิลปากรได้ทำการขุดค้นพบที่แหล่งโบราณคดีของเมืองคูทอง พบโบราณวัตถุ ประเภทศิลปวัตถุ เครื่องมือ เครื่องใช้ กำปัดเป็นจำนวนมาก จึงอนุรักษ์และนำมาเก็บรักษาไว้ ณ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติคูทอง แต่ความสวยงามของกำปัดยังคงเป็นที่นิยมชมชอบกันอย่างแพร่หลาย ในปัจจุบันจึงหันมาใช้กำปัดที่เป็น

ผลมาจากการใช้เทคโนโลยี เช่น แก้ว โลหะ และวัสดุสังเคราะห์อย่างพลาสติกและเรซิน ในยุคปัจจุบันแทนกำปัดโบราณซึ่งมีความสวยงามเหมือนกัน และยังเป็นกำลังเสริมการอนุรักษ์ กำปัดเมืองคู่มือของอีกด้วย

โรงเรียนอนุบาลบ้านท่าพระยาจักรและชุมชนในคู่มือ มองเห็นความเป็นเอกลักษณ์ และคุณค่าของกำปัดเมืองคู่มือซึ่งเป็นวัตถุโบราณที่ล้ำค่าและหายากในปัจจุบัน ประกอบกับการที่โรงเรียนได้รับการพิจารณาให้อยู่ในโครงการโรงเรียนดีใกล้บ้าน คณะกรรมการผู้ประเมิน มีความคิดเห็นสอดคล้องกับโรงเรียนและชุมชนว่าควรมีการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนได้รู้เข้าใจ และช่วยกันอนุรักษ์กำปัดเมืองคู่มือ โบราณวัตถุอย่างหนึ่งซึ่งมีอยู่ในท้องถิ่นตนเอง

จากเหตุผลดังกล่าวทำให้คณะผู้ศึกษาค้นคว้าพัฒนาหลักสูตรสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น รายวิชากำปัดเมืองคู่มือ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพื่อใช้ในการจัดการศึกษาที่ตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ เรื่องกำปัดเมืองคู่มือ ศิลปะโบราณวัตถุที่มีในท้องถิ่น และส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความรัก ความภูมิใจ ผูกพันกับท้องถิ่นของตน รวมทั้งให้ความร่วมมือ ในการอนุรักษ์กำปัด ศิลปะโบราณวัตถุ ของดีของท้องถิ่นให้อยู่คู่สังคมและชุมชนตลอดไป

จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาองค์ความรู้เกี่ยวกับกำปัดเมืองคู่มือ
2. เพื่อสร้างและหาคุณภาพหลักสูตรสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น รายวิชากำปัดเมืองคู่มือ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
3. เพื่อทดลองใช้หลักสูตรสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น รายวิชากำปัดเมืองคู่มือ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
4. เพื่อประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการเรียนโดยใช้หลักสูตรสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น รายวิชากำปัดเมืองคู่มือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ทำให้ได้

1. ได้หลักสูตรสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น รายวิชากำปัดเมืองคู่มือ กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

2. นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และช่วยกันอนุรักษ์กำแพงเมืองคูทองในฐานะที่เป็นเจ้าของท้องถิ่น ที่มีศิลปโบราณวัตถุอันล้ำค่า

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีขอบเขตการศึกษาตามกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) แบ่งเป็น 4 ขั้นตอน โดยกำหนดขอบเขตในแต่ละขั้นตอนออกเป็น 3 ด้าน คือ ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล ขอบเขตด้านเนื้อหา และขอบเขตด้านตัวแปร ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาองค์ความรู้เกี่ยวกับกำแพงเมืองคูทอง

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ประกอบด้วยแหล่งข้อมูลด้านบุคคล และข้อมูลจากเอกสาร ดังนี้

1. ข้อมูลด้านบุคคล ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้ทรงภูมิปัญญา จำนวน 8 ท่าน
2. ข้อมูลด้านเอกสาร ได้แก่

2.1 เอกสารจากพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติคูทอง ได้แก่ หนังสือเรื่อง เมืองโบราณคดีคูทอง (กรมศิลปากร , 2545)

สมัยก่อนประวัติศาสตร์ในพื้นที่ย่านคูทอง (สุรพล นาถะพินธุ , 2546) ลูกปัด หลักฐานการค้ากับอินเดีย (สุรพล นาถะพินธุ , 2546) ลูกปัด : อดีต – ปัจจุบัน (พรชัย สุจิตต์ , 2549) วิถีทัศน์ แหล่งโบราณคดีเมืองคูทอง (กรมศิลปากร , ผู้ผลิต , ม.ป.ป.)

2.2 เอกสารจากโรงเรียนอนุบาลบ้านท่าพระยาจักร อำเภอกูทอง จังหวัดสุพรรณบุรี ได้แก่ หนังสือหลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณฯบ้านเรา (2548) เทคนิคการเรียงร้อยลูกปัดเครื่องประดับในจินตนาการ (ม.ป.ป.) งานลูกปัดสารพัดประโยชน์ (ม.ป.ป.) ประติศประคอดยกระเป่าลูกปัด (ม.ป.ป.)

ขอบเขตด้านเนื้อหา

องค์ความรู้เกี่ยวกับกำแพงเมืองคูทอง ที่ใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาหลักสูตรสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น รายวิชากำแพงเมืองคูทอง กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีเนื้อหาดังนี้

1. กำแพงเมืองคูทอง
2. ร่องรอยแหล่งโบราณคดี

3. ตามรอยแผนที่แหล่งโบราณคดี

4. กลวิธีร้อยเรียงคำปิด

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษาคือ องค์ความรู้เกี่ยวกับคำปิดเมืองอุ้มทอง และความถูกต้องขององค์ความรู้ ได้แก่

1. คำปิดเมืองอุ้มทอง
2. ร่องรอยแหล่งโบราณคดี
3. ตามรอยแผนที่แหล่งโบราณคดี
4. กลวิธีร้อยเรียงคำปิด

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและหาคุณภาพหลักสูตรสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น รายวิชาคำปิดเมืองอุ้มทอง กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

หลักสูตรสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น รายวิชาคำปิดเมืองอุ้มทอง กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าดังนี้

ขอบเขตด้านตัวแปร

คุณภาพของหลักสูตรสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น รายวิชาคำปิดเมืองอุ้มทอง กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้หลักสูตรสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น รายวิชาคำปิดเมืองอุ้มทอง กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

ประชากร นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลบ้านท่าพระยาจักร อำเภอกู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนอนุบาลบ้านท่าพระยาจักร อำเภอกู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 30 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Sampling) โดยมีหน่วยการสุ่มเป็นห้องเรียน ได้มา 1 ห้องเรียน จากทั้งหมด 4 ห้องเรียน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

หลักสูตรสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น รายวิชากำบัดเมืองกู่ทอง กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น การจัดการเรียนรู้โดยใช้หลักสูตรสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น รายวิชากำบัดเมืองกู่ทอง กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ตัวแปรตาม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการเรียนโดยใช้หลักสูตรสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น รายวิชากำบัดเมืองกู่ทอง กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

ประชากร นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลบ้านท่าพระยาจักร อำเภอกู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี

กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนอนุบาลบ้านท่าพระยาจักร อำเภอกู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 30 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Sampling) โดยมีหน่วยสุ่มเป็นห้องเรียน ได้มา 1 ห้องเรียน จากทั้งหมด 4 ห้องเรียน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้หลักสูตรสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น รายวิชากำบัดเมืองกู่ทอง กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ขอบเขตด้านตัวแปร

ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการเรียนของผู้เรียนโดยใช้หลักสูตร สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น รายวิชาแก้ปัญหาเมืองคู่มือของกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การพัฒนาหลักสูตรสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น หมายถึง การสร้างหลักสูตรระดับ รายวิชาขึ้นมาใหม่โดยยึดแนวการสร้างตามแนวทางการจัดทำสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นของ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2549) และตามแนวคิดการ พัฒนาสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น ในสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม (ศรียรรณ มากชู , 2550) เพื่อใช้สอน เพิ่มเติมในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ให้สอดคล้องกับข้อมูล สารสนเทศ ปัญหา ความต้องการและสิ่งที่ควรพัฒนาของท้องถิ่น โรงเรียนและผู้เรียน

2. หลักสูตรสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น รายวิชาแก้ปัญหาเมืองคู่มือของกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคม ศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หมายถึง หลักสูตรที่สร้างขึ้นโดยจัดให้มี ความสอดคล้องกับท้องถิ่นเพื่อนำมาใช้จัดการเรียนรู้ตามโครงสร้างเวลาเรียนที่สถานศึกษาจัดให้ เป็นเวลาเรียนของสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม โดยกำหนดรหัสวิชา ส22202 ประกอบด้วย

2.1 เอกสารหลักสูตร หมายถึง แนวการจัดการเรียนรู้ที่เป็นลายลักษณ์อักษร ตามหลักสูตรสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น รายวิชาแก้ปัญหาเมืองคู่มือของกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีองค์ประกอบ คือ ความเป็นมาของหลักสูตร วิสัยทัศน์ พันธกิจ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ คุณภาพผู้เรียน จุดมุ่งหมาย มาตรฐานการเรียนรู้ / มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่สัมพันธ์กับรายวิชาเพิ่มเติม ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง สาระการ เรียนรู้ คำอธิบายรายวิชา โครงสร้างของหลักสูตร แนวการจัดการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ แนวทางการวัดและประเมินผล

2.2 เอกสารประกอบหลักสูตร หมายถึง เอกสารที่ขยายรายละเอียดของหลักสูตร สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น รายวิชาแก้ปัญหาเมืองคู่มือของกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพื่อให้สามารถนำหลักสูตรไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย บทนำหรือคำชี้แจง คำอธิบายรายวิชา จุดมุ่งหมายของวิชา ธรรมชาติของวิชา การ วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจุดมุ่งหมายของวิชากับมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น สาระการเรียนรู้ ช่วงชั้น ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และสาระการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ แนวการจัดกิจกรรม

การเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 4 แผน ได้แก่ เรื่องกำแพงเมืองคูทอง ร่องรอยแหล่งโบราณคดีตามรอยแผนที่แหล่งโบราณคดีและกลวิธีร้อยเรียงกำแพง

3. กำแพงเมืองคูทอง หมายถึง ลูกบัตที่เป็นศิลปวัตถุโบราณที่มีการค้นพบในท้องที่อำเภอคูทอง จังหวัดสุพรรณบุรี

4. องค์ความรู้กำแพงเมืองคูทอง หมายถึง เนื้อหาที่ใช้ในการสร้างหลักสูตรสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น รายวิชากำแพงเมืองคูทอง กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ได้แก่เรื่อง กำแพงเมืองคูทอง ร่องรอยแหล่งโบราณคดีตามรอยแผนที่แหล่งโบราณคดี กลวิธีร้อยเรียงกำแพง

5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลคะแนนหลังเรียนของผู้เรียนที่เรียนโดยใช้หลักสูตรสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น รายวิชากำแพงเมืองคูทอง กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งวัดโดยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่คณะผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้น

6. เกณฑ์ร้อยละ 75 หมายถึง คะแนนที่เป็นตัวกำหนดการผ่านเกณฑ์การเรียนรู้ ในหลักสูตรสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น รายวิชากำแพงเมืองคูทอง กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนดไว้

7. คุณภาพของหลักสูตร หมายถึง ค่าของความสอดคล้องเหมาะสมในองค์ประกอบต่างๆของหลักสูตร ประเมินจากผลคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ได้จากการตรวจสอบหลักสูตรสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นรายวิชากำแพงเมืองคูทอง โดยผู้เชี่ยวชาญ

8. กลวิธีร้อยเรียงกำแพง หมายถึง การเรียนรู้โดยการทำโครงการ ซึ่งใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ และเป็นการเรียนรู้ที่มีการบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมกับกลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี

9. วิทยากรท้องถิ่น หมายถึง ผู้ทรงภูมิปัญญาที่ให้ความรู้และประสบการณ์ การประดิษฐ์เครื่องประดับและของใช้จากกำปัดยุคปัจจุบัน

10. แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น หมายถึง แหล่งโบราณคดี 5 แหล่ง คือ แหล่งโบราณคดีบ้านท่าม่วง แหล่งโบราณคดีบ้านนาลาว แหล่งโบราณคดีบ้านโคกสำโรง แหล่งโบราณคดีบ้านดอนยายก่อย แหล่งโบราณคดีบ้านดอนมะเกลือ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติคูทอง อำเภอคูทอง จังหวัดสุพรรณบุรี

11. ความพึงพอใจ หมายถึงความรู้สึกในด้านบวกของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้หลักสูตรสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น รายวิชากำบัดเมืองอู่ทอง กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งวัดโดยแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่คณะผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้น

สมมติฐานการศึกษาค้นคว้า

ผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้หลักสูตรสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น รายวิชากำบัดเมืองอู่ทอง กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05